

Kedoshim

קדושים

ראשון

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

1 וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

ומליל יי עם מֹשֶׁה לְמִימַר

Объяви всему обществу сынов
Израилевых, и скажи им: святы
будьте, ибо свят Я, Превечный, Бог
ваш.

2 דִּבֶּר אֶל־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים

תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

מלל עם כל כְּנֻשָּׁתָא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן קְדִישִׁין
תְּהוֹן אַרִי קְדִישׁ אָנָּא יי אֱלֹהֵכוֹן

Rashi

דבר אל כל עדת בני ישראל. מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי תורה תלויין בה (ויק"ר כד, ה):
קדושים תהיו. הוו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה (ויק"ר שם ו),
אִשָּׁה זִנָּה וְחֻלְלָה וגו' (ויקרא כא, ז), אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם. (ת"כ פרשתא א, א)) וְלֹא יִחַלֵּל זֶרְעוֹ אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ (שם פסוק טו).
קְדוֹשִׁים יִהְיוּ (שם פסוק ו), אִשָּׁה זִנָּה וְחֻלְלָה וגו' (שם פסוק ז):

Бойтесь каждый матери своей и отца
своего, и субботы Мои соблюдайте: Я
Превечный, Бог ваш.

3 אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם:

גְּבֵר מִן אִמָּהּ וּמִן אָבוֹהִי תְּהוֹן דְּחֻלִּין וְיֵת יוֹמֵי שַׁבָּתָא
דִּילִי תִטְרוֹן אָנָּא יי אֱלֹהֵכוֹן

Rashi

איש אמו ואביו תיראו. כל אחד מכם תיראו אביו ואמו, זהו פשוטו. ומדרשו (ת"כ שם ג — קידושין ל:) אין לי אלא איש,
אשה מגן, כשהוא אומר תיראו הרי כאן שנים, א"כ למה נאמר איש, שהאיש סיפק בידו לעשות, אבל אשה רשות אחרים

עליה:

אמו ואביו תיראו. כאן הקדים אִם לאב, לפי שגלוי לפניו שהבן ירא את אביו יותר מאמו, ובכבוד הקדים אב לאם, לפי שגלוי לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדברים (קידושין לא.):

ואת שבתתי תשמרו. סמך שמירת שבת למורא אב, לומר אף על פי שהזהרתיך על מורא אב, אם יאמר לך חלל את השבת, אל תשמע לו, וכן בשאר כל המצות (ב"מ לב):

אני ה' אלהיכם. אתה ואביך חייבים בכבודי (יבמות ה:), לפיכך לא תשמע לו לבטל את דברי (ב"מ לב.). איזהו מורא, לא יושב במקומו, ולא ידבר במקומו, ולא יסתור את דבריו. ואיזהו כבוד, מאכיל ומשקה, מלביש ומנעיל, מכניס ומוציא (קידושין לא:):

Не обращайтесь к идолам, и литых
богов не делайте себе: Я Превечный,
Бог ваш.

4 אֶל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִים ^{idol} וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לֹא תִתְּפוּנוּ בְּתַר טַעֲוֹן וְדַחְלוֹן דְּמִתְכָּא לֹא תַעֲבְדוּנוּ לְכוֹן
אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Rashi

אל תפנו אל האלילים. לעבדם. (ת"כ שם י) אלילים לשון אל, כלא הוא חשוב:

ואל ה' מסכה. תחילתן אלילים הם, ואם אתה פונה אחריהם סופך לעשותן אלהות:

לא תעשו לכם. לא תעשו לאחרים, ולא אחרים לכם. ואם תאמר לא תעשו לעצמכם אבל אחרים עושין לכם, הרי כבר נאמר לא יִהְיֶה לָךְ (שמות כ, ג), לא שלך ולא של אחרים:

И когда зарезываете мирную жертву
Превечному, то зарежьте ее в
обретение себе благоволения.

5 וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבֶחַ שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחֻהוּ:

וְאֲרִי תִכְסֹּן נִכְסֵי קוֹדֶשִׁי אֶתְּכֶם יְיָ לְרִצְוֹנִי לְכוֹן
תִּכְסֶּנָּה

Rashi

וכי תזבחו וגו'. לא נאמרה פרשה זו, אלא ללמד, שלא תהא זביחתן אלא על מנת להאכל בתוך הזמן הזה, שאם לקבוע להם זמן אכילה, הרי כבר נאמר וְאֵם גִּדְרָא אוֹ נִדְבָה זֶבֶחַ קָרְבָּנוֹ וְגו' (ויקרא ז, טז):

לרצונכם תזבחהו. תחלת זביחתו תהא על מנת נחת רוח שיהא לכם לרצון, שאם תחשבו עליו מחשבת פסול לא ירצה עליכם לפני:

לרצונכם. אנפיי'צימנטו, זהו לפי פשוטו. ורבותינו למדו (חולין יג:) מכאן למתעסק בקדשים שפסול, שצריך שיתכוין לשחוט:

В день, когда зарезываете, должно ее
есть, также и на другой день, а
оставшееся к третьему дню должно
сжечь в огне.

6 בַּיּוֹם זִבְחֶכֶם יֹאכַל וּמִמָּחָרָת וְהַנּוֹתֵר עַד-יְיָ הַשְּׁלִישִׁי
the next
day
בֵּאֵשׁ יִשָּׂרֶף:

בַּיּוֹם דִּיתַנְכֶם יִתְאָכַל וּבַיּוֹם דְּבִתְרוּהִי וְדֹאשָׁתָאָר עַד
יוֹמָא תְּלִיתָאָה בְּנוֹרָא יִתְקַד

Rashi

ביום זבחכם יאכל. כשתזבחוהו, תשחטוהו על מנת זמן זה שקבעתי לכם כבר:

Если же будут есть ее и в третий день,
то это осквернение, она не будет
принята во благо.

7 וְאִם הָאָכַל יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הָאֵל הוּא לֹא
defiled
יִרָצָה:

וְאִם אֶתְאָכְלָא יִתְאָכַל בַּיּוֹם תְּלִיתָאָה מְרַחֵק הוּא לֹא
יְהִי לְרַעוּא

Rashi

ואם האכל יאכל וגו'. אם אינו ענין לחוץ, לזמנו, שהרי כבר נאמר וְאִם הָאָכַל יֹאכַל מִבְּשָׂר זֶבַח שְׁלָמִיו וגו' (ויקרא שם, יח),
תנהו ענין לחוץ למקומו, יכול יהיו חייבין כרת על אכילתו, תלמוד לומר וְהִנֵּפֶשׁ הָאֶכְלֶת מִמֶּנּוּ עֹנֶה תִּשָּׂא (שם), ממנו ולא
מחבירו, יצא הנשחט במחשבת חוץ למקומו (זבחים כט):
פגול. מתועב, כמו ומִרְק פְּגוּלִים כָּלֵיהֶם (ישעי' סה, ד):

И всякий, кто будет есть ее, понесет
вину свою, ибо святыню Превечного
осквернил он; и да истребитсѧ лице
это из народа своего.

8 וְאֹכְלֵי עֹנֹו יִשָּׂא כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרְתָהּ
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ:

וְדִיִּכְלִיָּה חֻבֵּה יִקְבֵּל אָרִי יֵת קוֹדֶשׁא דִּי אֵחֵל
וְיִשְׁתַּיְצִי אֲנָשׂא הַהוּא מֵעַמֵּיהָ

Rashi

ואכליו עונו ישא. בנותר גמור הכתוב מדבר ואינו ענוש כרת על הנשחט חוץ למקומו, שכבר מיעטו הכתוב, וזהו בנותר גמור
מדבר (זבחים כח:), ובמסכת כריתות (ה). למדוהו מגזרה שוה:

И когда будете жать жатву земли
вашей, то не сжинай концов поля
твоего дочиста, и колосьев, опавших
при жатве твоей, не подбирай;

ובמחצדכון ית חצדא דארעכון לא תשיצי פאתא
דחקלך למחצד ולקטא דחצדך לא תלקט

9 ובקצרכם את-קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה
לקצר ולקט ^{the} קצירך לא ^{properly} תלקט :
^{to dock off}

Rashi

לא תכלה פאת שדה. שיניח פאה בסוף שדהו (ת"כ פרק א, ט):

ולקט קצירך. שבלים הנושרים בשעת קצירה אחת או שתיים, אבל שלש אינן לקט (פאה פ"ו, מ"ה):

И виноградника твоего не добирай, и
падалицы виноградника твоего не
подбирай; бедному и пришельцу
оставь это: Я Превечный, Бог ваш.

וכרמך לא תעלל ונתרא דכרמך לא תלקט לעני
ולגירי תשובוק יתהון אנא יי אלהכון

10 וכרמך לא תעולל ^{to effect} ופרט ^{a stray or} כרמך לא תלקט ^{single berry} thoroughly

לעני ולגיר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:

Rashi

לא תעולל. לא תטול עוללות שבה והן ניכרות. איזהו עוללות, כל שאין לה לא פתף ולא נטף (פאה פ"ו, מ"ד):

ופרט כרמך. גרגרי ענבים הנושרים בשעת בצירה:

אני ה' אלהיכם. דיין להפרע, ואיני גובה מכם אלא נפשות, שנאמר אל תגזל דל וגו', כי ה' יריב ריבם וגו' (משלי כב, כב) —

(כג):

Не крадите, и не запирайтесь, и не
изменяйте друг другу.

לא תגנבון ולא תכדבון ולא תשקרון אנש בבברה

11 לא תגנבו ולא תכחשו ^{to be} ולא תשקרו איש ^{colleague} בעמיתו

Rashi

לא תגנבו. אזהרה לגונב ממון, אבל לא תגנוב שבעשרת הדברות אזהרה לגונב נפשות, דבר הלמד מענינו, דבר שחייבין עליו

מיתת ב"ד (סנהדרין פו.):

ולא תכחשו. לפי שנאמר וכחש בפה (ויקרא ה, כב), משלם קרן וחומש, למדנו עונש, אזהרה מנין, תלמוד לומר ולא תכחשו:

ולא תשקרו. לפי שנאמר ונשבע על שקר (שם), ישלם קרן וחומש, למדנו עונש, אזהרה מנין, תלמוד לומר ולא תשקרו:

לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו ולא תשבעו. אם גנבת סופך לכחש סופך לשקר סופך להשבע לשקר:

И не клянитесь именем Моим во лжи,
чем ты бесчестил бы имя Бога твоего:
Я Превечный.

12 וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לְשָׁקֶר וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה:

וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לְשָׁקֶר וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
אֲנִי יְיָ

Rashi

ולא תשבועו בשמי. למה נאמר, לפי שנאמר לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא (שמות כ, ז), יכול לא יהא חייב אלא על שם המיוחד, מנין לרבות כל הכנויין, ת"ל ולא תשבועו בשמי לשקר, כל שם שיש לי:

Не выманивай у ближнего твоего, и
не похищай; да не переночует у тебя
заработка наемника до утра.

13 לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלֵּין
לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלֵּין
to pluck off to press upon
hired worker deed
אֶתְּךָ עַד־בֹּקֶר:

לֹא תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלֵּין
דֹּאגִירָא לְוֵתֶךָ עַד צֶפְרָא

Rashi

לא תעשק. זה הכובש שכר שכיר (ת"כ פרשתא ב):
לא תלין. לשון נקבה, מוסב על הפעולה:

עד בקר. בשכיר יום הכתוב מדבר, שיציאתו מששקעה חמה, לפיכך זמן גבוי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר וְלֹא תָבֹא עָלֶיךָ הַשֹּׁמֶשׁ (דברים כד, טו), מדבר בשכיר לילה (בבא מציעא קי:), שהשלמת פעולתו משיעלה עמוד השחר, לפיכך זמן גבוי שכרו כל היום, לפי שנתנה תורה זמן לבעל הבית עונה, לבקש מעות:

Не поноси глухого, и пред слепым не
ставь препоны, и бойся Бога твоего: Я
Превечный.

14 לֹא־תִקְלָל חֵרֶשׁ וְלִפְנֵי עֹרֵר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וִירָאָתָּ
obstacle

מֵאַלְהֵיךָ אֲנִי יְהוָה:

לֹא תִקְלָל חֵרֶשׁ וְלִפְנֵי עֹרֵר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וִירָאָתָּ
וְתִדְחַל מֵאַלְהֵיךָ אֲנִי יְיָ

Rashi

לא תקלל חרש. אין לי אלא חרש, מנין לרבות כל אדם, תלמוד לומר בְּעֶמְקָךָ לֹא תֵאָר (שמות כב, כז), אם כן למה נאמר חרש, מה חרש מיוחד שהוא בחיים אף כל שהוא בחיים, יצא המת שאינו בחיים (ת"כ שם יג):
ולפני עור לא תתן מכשול. לפני הסומא בדבר לא תתן עצה שאינה הוגנת לו, אל תאמר מכור שדך וקח לך חמור, ואתה עוקף עליו ונוטלה הימנו (שם יד):
ויראת מאלהיך. לפי שהדבר הזה אינו מסור לבריות לידע אם דעתו של זה לטובה או לרעה, ויכול להשמט ולומר לטובה

נתכוונתי, לפיכך נאמר בו ויראת מאלהיך, המכיר מחשבותיך. וכן כל דבר המסור ללבו של אדם העושהו, ואין שאר הבריות מכירות בו, נאמר בו ויראת מאלהיך:

שני

Не творите неправды на суде, не
лицеприятствуй бедному, и не делай
уважения лицу знатного; по правде
суди ближнего твоего.

15 לא־תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט לֹא־תִשָּׂא פָנֶי־דָל וְלֹא תִהְדָּר

colleague

פָּנֵי גָדוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתְךָ :

לֹא תַעֲבֹדוּן שֹׁקֵר בְּדִינָא לֹא תִסֵּב אִפִּי מִסִּכְנָא וְלֹא
תִהְדָּר אִפִּי רַבָּא בְּקוֹשְׁטָא תְּדִינָה לְחִבְרֵךְ

Rashi

לא תעשו עול במשפט. מלמד שהדיין המקלל את הדין קרוי עול, שנאוי, ומשוקץ, חרם, ותועבה. שהעול קרוי תועבה, שנאמר כי תועבת ה' וגו' כל עשה עול (דברים כה, טז), והתועבה קרויה שקץ וחרם, שנאמר וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חֶרֶם כְּמָהוּ שֶׁקֶץ תִּשְׁקָצְנוּ וגו' (שם ז, כו):

לא תשא פני דל. שלא תאמר עני הוא זה והעשיר חייב לפרנסו אזכנו בדין ונמצא מתפרנס בנקיות (ת"כ פרק ד, ב):
ולא תהדר פני גדול. שלא תאמר עשיר הוא זה, בן גדולים הוא זה, היאך אביישנו ואראה בבושתו, עונש יש בדבר, לכך נאמר, ולא תהדר פני גדול:

בצדק תשפוט עמיתך. כמשמעו. דבר אחר הוי דן את חבריך לכף זכות:

Не ходи переносчиком в народе
твоом, не оставайся спокойным при
крови ближнего твоего: Я Превечный.

16 לֹא־תִהְיֶה רִכִּיל בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמִיד עַל־דָּם רֵעֶךָ אֲנִי

gossip

יְהוָה:

לֹא תִיכּוֹל קוֹרְצִין בְּעַמִּיךָ לֹא תִקּוּם עַל דָּמָא דְּחִבְרֵךְ
אֲנִי

Rashi

לא תלך רכיל. אני אומר על שם שכל משלחי מדנים ומספרי לשון הרע הולכים בבתי רעיהם לְרַגֵּל מה יראו רע או מה ישמעו רע לספר בשוק, נקראים הולכי רכיל, הולכי רגילה, אשפיי"מנט בלע"ז. וראה לדברי שלא מצינו רכילות שאין כתוב בלשון הליכה. לא תלך רכיל, הִלְכִי רִכִּיל נְחָשֶׁת וּבְרָזָל (ירמיה ו, כח), ושאר לשון הרע אין כתוב בו הליכה, מִלְּשַׁנִּי בִּסְתֵר רֵעֵהוּ (תהלים קא, ה), לְשׁוֹן רִמְיָה (שם קכ, ב), לְשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֻלוֹת (שם יב, ד), לִכְךָ אֲנִי אֹמֵר, שֶׁהַלְשׁוֹן הַזֶּה מֵרַגֵּל, שֶׁהַכֹּהֵן

נחלפת בגימ"ל, שכל האותיות שמוצאיהם ממקום אחד מתחלפות זו בזו, בי"ת בפ"א, וגימ"ל בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, וזי"ן בצד"י, וכן וַיִּרְגֵּל בְּעֶבְדְּךָ (שמואל"ב יט, כח), רגל במרמה לאמר עלי רעה, וכן לֹא רָגַל עַל לְשׁוֹנוֹ (תהלים טו, ג), וכן רוכל הסוחר ומרגל אחר כל סחורה, וכל המוכר בשמים להתקשט בהם הנשים, על שם שְׁמֻחָזֵר תמיד בעיירות נקרא רוכל, לשון רוגל. ותרגומו לֹא תִיכּוֹל קוֹרְצִין, כמו וַאֲכָלוּ קִרְצִיהוֹן דִּי יְהוּדָאִי (דניאל ג, ח), אָכַל בָּהוּ קוֹרְצָא בִּי מְלָכָא (ברכות נח.), נראה בעיני שהיה משפטם לאכול בבית המקבל דבריהם שום הלעטה, והוא גמר חזוק שדבריו מקויימים ומעמידם על האמת, ואותה הלעטה נקראת אכילת קורצין, לשון קִרְץ בְּעֵינָיו (משלי ו, יג), שכן דרך כל הולכי רכיל לקרוץ בעיניהם ולרמוז דברי רכילותן שלא יבינו שאר השומעים:

לא תעמוד על דם רעך. לראות במיתתו, ואתה יכול להצילו, כגון טובע בנהר, וחיה או לסטים באים עליו (ת"כ פרק ד, ח — סנהדרין עג.):

אני ה'. נאמן לשלם שכר, ונאמן להפרע:

Не питай ненависти к брату твоему в сердце твоём: увещевай ближнего твоего, и не понесешь за него греха.

17 לֹא־תִשָּׂא אֶת־אַחֶיךָ בְּלִבְבְּךָ הֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ

וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חָטָא:

לֹא תִשָּׂא יֵת אַחֶיךָ בְּלִבְבְּךָ אֹכְחָא תּוֹכַח יֵת חֲבֵרְךָ וְלֹא תִקְבֵּל עַל דִּי לֵה חוֹבָא

Rashi

ולא תשא עליו חטא. לא תלבין את פניו ברבים (ערכין טז):

Не мсти, и не злопамятствуй на сынов народа твоего, и люби ближнего своего, как самого себя: Я Превечный.

18 לֹא־תִקֶּם וְלֹא־תִטֹּר ^{to guard} אֶת־בְּנֵי עַמְּךָ וְאֶהְבֵּת לְרַעְךָ

כְּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה:

לֹא תִקֶּם וְלֹא תִטֹּר דְּבָבוּ לְבָנֵי עַמְּךָ וְתִרְחַם לְחֲבֵרְךָ
כְּנוֹתְךָ אֲנִי יְיָ

Rashi

לא תקום. אמר לו השאילני מגלך, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני קרדומך, אמר לו איני משאילך כדרך שלא השאלתני, זו היא נקימה. ואיזו היא נטירה, אמר לו השאילני קרדומך, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני מגלך, אמר לו הא לך ואיני כמותך שלא השאלתני, זו היא נטירה, שנוטר האיבה בלבו אף על פי שאינו נוקם (יומא כג.):
ואהבת לרעך כמוך. אמר ר' עקיבא זה כלל גדול בתורה (ת"כ שם יב):

Постановления Мои соблюдайте:
 скота твоего не скрещивай с другою
 породою, поля твоего не засевай
 семенами двух родов, и двуродная
 одежда, шерстольная, да не
 покрывает тебя.

19 אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהִמָּתְךָ לֹא־תִרְבִּיעַ כְּלָאִים
 two to squat or
 heterogeneity out flat

שִׁדְךָ לֹא־תִזְרַע כְּלָאִים וּבִגְד כְּלָאִים שֶׁעֲטָנֹו לֹא
 mixed
 fabric of
 wool and...

יַעֲלֶה עָלֶיךָ: (פ)

יֵת קִימִי תִטְרוֹן בְּעִירְךָ לֹא תִרְכַּב עֲרוּבִין חֻקְלֶךָ לֹא
 תִזְרַע עֲרוּבִין וּלְבוּשׁ עֲרוּבִין שֶׁעֲטָנֹא לֹא יִסַּק עָלֶךָ

Rashi

את חוקתי תשמרו. ואלו הן בהמתך לא תרביע כלאים וגו', חקים אלו גזרות מלך שאין טעם לדבר:
 ובגד כלאים. למה נאמר, לפי שנאמר לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו (דברים כב, יא), יכול לא ילבש גיזי צמר ואניצי
 פשתן, תלמוד לומר בגד, מנין לרבות הלבדים, למוד לומר שעטנז, דבר שהוא שוע טווי ונוז, ואומר אני, נוז לשון דבר הנמלל
 ושזור זה עם זה לחברו, מישטי"ר בלע"ז, כמו חזין לנאזי דאית בהון (מועד קטן יב:), שאנו מפרשין לשון כמוש, פלישטר"א,
 ולשון שעטנז פירש מנחם, מחברת צמר ופשתים:

Когда кто ляжет с женщиною с
 изливанием семени соития, и она
 рабыня, отданная мужу, однако она
 не выкуплена, или свобода не дана
 ей, то наказание полагается, но они
 смерти не подлежат, ибо она не
 отпущенная.

20 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהוֹ שְׁכַבְתָּ־זָרַע וְהוּא שִׁפְחָה

נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֲפְשָׁה לֹא
 liberty to pull off
 to spread loose properly
 נִתְּנָה בְּקָרָת תִּהְיֶה לֹא יוֹמְתוֹ כִּי־לֹא חֲפְשָׁה :

וּגְבֵר אֲרִי יִשְׁכּוּב עִם אִתְּתָא שְׁכַבְתָּ זָרַעָא וְהִיא
 אִתְּתָא אֲחִידָא לְגַבֵּר וְאִתְּפָרְקָא לֹא אִתְּפָרְקָת
 בְּכִסְפָּא אוֹ חֲרוּתָא לֹא אִתְּהִיבָת לֵה בְּשִׁטָּר בְּקָרָתָא
 תִּהְיִי לֹא יוֹמְתוֹן אֲרִי לֹא אִתְּחַרְרַת

Rashi

נחרפת לאיש. מיועדת ומיוחדת לאיש, ואיני יודע לו דמיון במקרא. ובשפחה כנענית שחציה שפחה וחציה בת חורין המאורסת
 לעבד עברי שמותר בשפחה הכתוב מדבר (כריתות יא):
 והפדה לא נפדתה. פדויה ואינה פדויה, וסתם פדיון בכסף (ת"כ פרק ה, ג — גיטין לט):
 או חפשה. בשטר:

בקרת תהיה. היא לוקה ולא הוא. יש על בית דין לבקר את הדבר שלא לחייבו מיתה, כי לא חפשה, ואין קידושה קידושין גמורין. ורבותינו (כריתות יא.) למדו מכאן שמי שהוא במלקות יהא בקריאה, שהדיינים המלקין קורין על הלוקה, אם לא תשמר לעשות וגו' (דברים כח, נח), והפלא ה' את מפתך וגו' (שם נט):
כי לא חפשה. לפיכך אין חייב עליה מיתה, שאין קידושה קידושין, הא אם חופשה, קידושה קידושין וחייב מיתה (גיטין מג):

И он должен представить в жертву за
вину за себя Превечному, ко входу
намета откровения, барана жертвы за
вину.

21 וְהָבִיָּא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל

אָשָׁם:

וַיִּיתֵי יָת אֲשָׁמָה קָדָם יְיָ לְתֹרַע מִשְׁכַּן זִמְנָא דְכָר
לְאֲשָׁמָה

И пусть искупит его священник
бараном за вину пред Превечным от
греха его, которым он согрешил, и
прощен будет ему грех, которым он
согрешил.

22 וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאֲשָׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ

אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח ^{to forgive} לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: (פ)

וַיִּכְפֹּר עָלוּהִי כִּהְנָא בְּדִכְרָא דְאֲשָׁמָה קָדָם יְיָ עַל
חֻבְתָּהּ דִּי חָב וַיִּשְׁתַּבֵּק לָהּ מִחֻבְתָּהּ דִּי חָב

Rashi

ונסלח לו מחטאתו אשר חטא. לרבות את המזיד כשוגג (כריתות ט):

שלישי

И когда вы войдете в землю, и
посадите какое либо дерево,
приносящее плоды в пищу, то
оставьте плоды его, как бы не
обрезанные; три года пусть считаются
они для вас необрезанными: не
должно их есть.

וְאִרִי תַעֲלוֹן לְאָרְעָא וְתַצְבוֹן כָּל אֵלֶּן דְּמִיכָל וְתִרְחֶקוּן
רְחֶקָא יִתְּ אֲבִיהַ תְּלַת שָׁנִין יְהִי לְכוֹן מְרַחֵק לְאַבְדָּא
לֹא יִתְאַכֵּל

23 וְכִי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל־עֵץ מֵאֵכָל וְעִרְלֶתֶם

עִרְלָתוֹ ^{foreskin} אֶת־פְּרִיֹו שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֵרְלִים לֹא
יֵאָכֵל:

Rashi
וערלתם ערלתו. ואטמתם אטימתו, יהא אטום ונסתם מליהנות ממנו:

שלוש שנים יהיה לכם ערלים. מאימתי מונה לו, משעת נטיעתו (ת"כ פרשתא ג. ג.), יכול אם הצניעו לאחר שלוש שנים יהא מותר, תלמוד לומר יהיה, בהוייתו יהא (שם ד):

В четвертый же год все плоды его
должны быть посвящены в
благодарение Превечному.

וּבְשָׁנָה רְבִיעִיתָא יְהִי כָּל אֲבִיהַ קֳדָשׁ תּוֹשְׁבָחוֹן קָדֶם יִי

24 וּבְשָׁנָה הָרְבִיעִית יִהְיֶה כָּל־פְּרִיֹו קֹדֶשׁ הַלּוּלִים ^{a celebration of...}

לִיהוָה:

Rashi
יהיה כל פרי קדש. כמעשר שני (קידושין נד:) שכתוב בו וכל מעשר הארץ וגו' קדש לה' (ויקרא כז, ל), מה מעשר שני אינו נאכל חוץ לחומת ירושלים, אלא בפדיון, אף זה כן. ודבר זה הלולים לה', הוא, שנושאו שם לשבח ולהלל לשמים:

А в пятый год вы можете есть плоды
его, и запасть себе произведения его:
Я Превечный, Бог ваш.

וּבְשָׁנָה חֲמִישִׁיתָא תִּיכְלוּן יִתְּ אֲבִיהַ לְאוֹסְפָא לְכוֹן
עַלְלִיתָא אֲנָא יִי אֱלֹהֵכוֹן

25 וּבְשָׁנָה הַחֲמִישִׁית תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִיֹו לְהוֹסִיף לָכֶם ^{fifth}

תְּבוֹאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

Rashi

להוסיף לכם תבואתו. המצוה הזאת שתשמרו תהיה להוסיף לכם תבואתו, שבשכרה אני מברך לכם פירות הנטיעות, היה ר' עקיבא אומר דברה תורה כנגד יצר הרע, שלא יאמר אדם הרי ארבע שנים אני מצטער בו חנם, לפיכך נאמר להוסיף לכם תבואתו:

אני ה'. אני ה' המבטיח על כן, ונאמן לשמור הבטחתי:

Не ешьте при крови; не гадайте и не чародействуйте.

26 לא תאכלו עליהם לא תנחשו ולא תעוננו:

לא תיכלון על דמא לא תנחשון ולא תעונון

Rashi

לא תאכלו על הדם. להרבה פנים נדרש בסנהדרין, (סג.) אזהרה שלא יאכל מבשר קדשים לפני זריקת דמים, ואזהרה לאוכל מבהמת חולין טרם שתצא נפשה, ועוד הרבה:

לא תנחשו. כגון אלו המנחשין בחולדה ובעופות, פתו נפלה מפיו, צבי הפסיקו בדרך (סנהדרין סה:):

לא תעוננו. לשון עונות ושעות, שאומר יום פלוני יפה להתחיל מלאכה, שעה פלונית קשה לצאת (סנהדרין סו.):

Не остригайте краев головных волос ваших кругом, и не уничтожай краев бороды твоей.

to strike
with more
or...

27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת

זקנך:

לא תקפון פאתא דרישכון ולא תחבל ית פאתא

דדקנך

Rashi

לא תקיפו פאת ראשכם. זה המשוה צדעיו לאחורי אזנו ולפדחתו (מכות כ:), ונמצא הקף ראשו עגול סביב, שעל אחורי אזניו עקרי שערו למעלה מצדעיו הרבה:

פאת זקנך. סוף הזקן וגבוליו, והן חמש, שתיים בכל לחי, ולחי למעלה אצל הראש שהוא רחב ויש בו שתי פאות, ואחת למטה בסנטרו מקום חבור שני הלחיים יחד (שם כ:):

И нарезов по умершем не делайте на теле вашем, и каленых письмен не делайте на себе: Я Превечный.

a letter or
other
mark...

an incision

28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת

tattoo

קעקע לא תתנו בכם אני יהוה:

וחבול על מית לא תתנו בבשרכון ורושמיין חריתין

לא תתנו בכון אנא יי

Rashi

ושרט לנפש. כן דרכן של אמוריים, להיות משרטין בשרם כשמת להם מת:
 וכתבת קעקע. כתב המחוקה ושקוע שאינו נמחק לעולם, שמקעקעו במחט והוא משחיר לעולם (שם כא.):
 קעקע. לשון והקע אותם (במדבר כה, ד), והקענום (שמואל-ב כא, ו), תחבין עץ בארץ ותולין אותם עליהם, ונמצאו מחוקין
 ותחבין בקרקע, פורפו"ינט בלע"ז:

Не бесчести дочери твоей, допуская
 ее до блуда; да не блудодействует
 земля, ибо наполнилась бы земля
 распутством.

29 אֶל־תַּחֲלֵל אֶת־בְּתוּךָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמְלָאָהּ

a plan

הָאָרֶץ זָמָה :

לֹא תַחֲלֵל יֵת בְּרַתְךָ לְאַטְעִיּוּתָהּ וְלֹא תַטְעִי אֶרֶעָא
 וְתַמְלִי אֶרֶעָא עֲצַת חֲטָאִין

Rashi

אל תחלל את בתך להזנותה. במוסר בתו פנויה לביאה שלא לשם קידושין (סנהדרין עו.):

ולא תזנה הארץ. אם אתה עושה כן הארץ מזנה את פירותיה לעשותן במקום אחר ולא בארצכם, וכן הוא אומר וימנעו
 רְבִיבִים וגו' (ירמיה ג, ג):

Субботы Мои соблюдайте, и
 святилище Мое чтите: Я Превечный.

30 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה:

יֵת יוֹמֵי שַׁבָּיָא דִּילִי תִטְרוּן וּלְבֵית מִקְדָּשִׁי תִהוֹן דְּחִלִין
 אָנָּא יי

Rashi

ומקדשי תיראו. לא יכנס לא במקלו ולא במנעלו ובאפונדתו ובאבק שעל רגליו (יבמות ו:). ואף על פי שאני מזהירכם על
 המקדש את שבתותי תשמורו, אין בנין בית המקדש דוחה שבת (יבמות ו:):

Не обращайтесь к вызывателям духов
 и к прорицателям; не пытайтесь
 оскверняться ими: Я Превечный, Бог
 ваш.

31 אֶל־תִּפְּנוּ אֶל־הָאֱבֹתָ וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים אֶל־תִּבְקְשׁוּ ^{soothsayer} ^{medium}

לְטַמְּאָה בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לֹא תִתְּפְנוּן בְּתֵר בְּדִין וּדְכוּרוּ לֹא תִתְּבַעוּן לְאַסְתָּאבָּא
 בְּהוֹן אָנָּא יי אֱלֹהֵכֶון

Rashi

אל תפנו אל האובות. אזהרה לבעל אוב וידעוני (סנהדרין סה.). בעל אוב זה פיתום המדבר משחיו, וידעוני מכניס עצם חיה ששמה ידוע לתוך פיו והעצם מדבר:
אל תבקשו. להיות עסוקים בם, שאם תעסקו בם אתם מטמאין לפני ואני מתעב אתכם:
אני ה' אלהיכם. דעו את מי אתם מחליפין במי:

Предь сединою встань, и уважь лице
старца, и бойся Бога твоего: Я
Превечный.

old age
מִפְנֵי שִׁיבָה תָּקוּם וְהִדַּרְתָּ פָנַי זָקֵן וִירְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ 32

אֲנִי יְהוָה: (פ)

מִן קֶדֶם דְּסִבֵּר בְּאֻרֵּיתָא תָּקוּם וְתִהְדֵּר אִפִּי סְבָא
וְתִדְחַל מֵאֱלֹהֶיךָ אָנָּה יְיָ

Rashi

מפני שיבה תקום. יכול זקן אשמאי, תלמוד לומר זקן, אין זקן אלא שקנה חכמה (ת"כ פרק ז. יב — קידושין לב:):
והדרת פני זקן. איזהו הדור, לא יושב במקומו, ולא יסתור את דבריו. יכול יעצים עיניו כמי שלא ראהו, לכך נאמר ויראת
מאלהיך, שהרי דבר זה מסור ללבו של עושהו שאין מכיר בו אלא הוא, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך (שם):

רביעי

Когда проживает у тебя пришелец, в
земле вашей, то не притесняйте его.

to rage or
be violent
וְכִי־יִגֹּר אִתְּךָ גֵּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: 33

וְאֲרִי יִתְגִּיר עִמָּךְ גִּיּוֹרָא בְּאַרְעֶכּוֹן לֹא תוֹנוֹן יִתֵּה

Rashi

לא תונו. אונאת דברים, לא תאמר לו אמש היית עובד עבודת כוכבים, ועכשיו אתה בא ללמוד תורה שנתנה מפי הגבורה:

native

34 כְּאַזְרַח מִפֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר | הַגֵּר אֶתְכֶם וְאַהֲבַת

Как туземец между вами да будет для вас пришелец, проживающий у вас, и любите его, как самого себя, ибо пришельцами вы сами были в земле Египетской: Я Превечный, Бог ваш.

לֹא כְמוֹךְ כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם:

כִּי־צִיבָא מִנְכוֹן יְהִי לָכוֹן גִּיּוֹרָא דִּיתְגִּיר בִּינִיכוֹן וּתְרַחֵם

לֵה כְּוֹתֵךְ אֲרִי דִּירִין הָוִיתוֹן בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם אָנָּא יְיָ

אֱלֹהֵיכֶן

Rashi

כי גרים הייתם. מום שבך אל תאמר לחברך:

אני ה' אלהיכם. אלהיך ואלהיו אני:

Не творите неправды ни на суде, ни мерою длины, ни весом, ниже мерою емкости.

measure

35 לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה:

לֹא תַעֲבֹדוּן שִׁקָּר בְּדִין בַּמִּשְׁחָתָא בַּמִּתְקָלָא וּבַמְכֻלָּתָא

Rashi

לא תעשו עול במשפט. אם לדין הרי כבר נאמר לא תעשו עול במשפט (פסוק טו), ומהו משפט השנוי כאן, היא המדה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרא דיין, שאם שיקר במדה הרי הוא כמקלקל את הדין, וקרוי עול שנאוי ומשוקץ חרם ותועבה, וגורם לחמשה דברים האמורים בדיין, מטמא את הארץ, ומחלל את השם, ומסלק את השכינה, ומפיל את ישראל בחרב, ומגלה אותם מארצם:

במדה. זו מדת הארץ (ב"מ סא: בבא בתרא פט:):

במשקל. כמשמעו:

ובמשורה. היא מדת הלח (והיבש):

Весы верные, гири верные, эфа верная
и гин верный да будут у вас: Я
Превечный, Бог ваш, который вывел
вас из земли Египетской.

מֵאֲזֵנוֹ דְקָשׁוּט מִתְקָלָן דְקָשׁוּט מְכִילָן דְקָשׁוּט וְהִינִן
דְקָשׁוּט יְהוֹן לְכוֹן אָנָּא יי אֱלֹהֵכוֹן דִּי אֶפְקִית יִתְכוֹן
מֵאֲרַעָא דְמִצְרַיִם

a hin a pair of scales
צֶדֶק אֲבִי-צֶדֶק אִפְתָּ צֶדֶק וְהִין צֶדֶק 36

יְהִיָּה לְכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מֵאֲרָץ מִצְרַיִם:

Rashi

אבני צדק. הם המשקולות ששוקלין כנגדן;

איפת. היא מדת היבש:

הין. זו היא מדת הלח:

אשר הוצאתי אתכם. על מנת כן. דבר אחר אני הבחנתי במצרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, ואני הנאמן להפרע ממי שטומן משקלותיו במלח להונות את הבריות שאין מכירים בהם (ב"מ סא:):

И так соблюдайте все постановления
Мои и все законы Мои, и исполняйте
их: Я Превечный,
ותִטְרוּן יְתָ כָּל קִימִי וְיֵת כָּל דִּינִי וְתַעֲבְדוּן יְתְהוֹן אָנָּא יי

וְשִׁמְרֵתֶם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם 37

אֲנִי יְהוָה: (פ)

חמישי

ויקרא 20

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימָר

Сынам Израилевым скажи далее:
 всякий из сынов Израилевых и из
 пришельцев, проживающих в
 Израиле, который отдаст из детей
 своих Молоху, да будет предан
 смерти: народ земли да побьет его
 камнями.

וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל תִּימָר גִּבֹּר גִּבֹּר מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן גִּיּוֹרָא
 דִּיתְגִּירוּן בְּיִשְׂרָאֵל דִּי יִתְּן מִזְרָעָה לְמוֹלֶךְ אֶתְקַטְלָא
 יִתְקַטַּל עִמָּא בֵּית יִשְׂרָאֵל יִרְגְּמֵהּ בְּאַבְנָא

2 וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִן-הַגֵּר | הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרָעוֹ לְמוֹלֶךְ מוֹת

to cast
together
יָמֹת עִם הָאָרֶץ יִרְגְּמֵהוּ בְּאֲבָן:

Rashi

ואל בני ישראל תאמר. עונשין על האזהרות:

מות יומת. בבית דין, ואם אין כח לבית דין, עם הארץ מסייעין אותן (ת"כ פרשתא ד, ד):

עם הארץ. עם שבגיננו נבראת הארץ, דבר אחר עם שעתידין לירש את הארץ על ידי מצות הללו (שם):

А Я обращаю гневный взор Мой на
 человека того, и истреблю его из
 среды народа его; ибо из детей своих
 отдал он Молоху, чтобы осквернить
 святилище Мое и бесчестить святое
 имя Мое.

וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת-פְּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב
 עִמּוֹ כִּי מִזְרָעוֹ נָתַן לְמוֹלֶךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת-מִקְדָּשִׁי
 וְלַחְלֹל אֶת-שְׁמִי קֹדֶשׁ:

3 וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת-פְּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב

עִמּוֹ כִּי מִזְרָעוֹ נָתַן לְמוֹלֶךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת-מִקְדָּשִׁי

וְלַחְלֹל אֶת-שְׁמִי קֹדֶשׁ:

Rashi

אתן את פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו (שם יב):

באיש. ולא בצבור, שאין כל הצבור נכרתין:

כי מזרעו נתן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובתו באש (דברים יח, י), בן בנו ובן בתו מנין, תלמוד לומר כי מזרעו נתן למולך

(ת"כ פרשתא ד, ו), זרע פסול מנין, ת"ל בתו מזרעו למולך (שם ז. — סנהדרין סד):

למען טמא את מקדשי. את כנסת ישראל שהיא מקודשת לי, כלשון ולא יחללו את מקדשי (ויקרא כא, כג):

Если же народ земли закроет глаза
свои от того человека, когда он отдает
из детей своих Молоху, так что не
убьют его;

וְאִם מִכְבֵּשׁ יִכְבְּשׁוּן עָמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת עֵינֵיהוֹן מִן
גִּבְרָא הַהוּא בְּדִיָּהּב מִזְרָעָה לְמוֹלֶךְ בְּדִיל דְּלֹא לְקַטְלָא
יֵתָהּ

4 וְאִם הָעָלַם יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ

הַהוּא בְּתֵתוֹ מִזְרָעוֹ לְמֹלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ:

Rashi

וּאִם הָעָלַם יַעֲלִימוּ. אִם הָעֲלִימוּ בְּדַבָּר אֶחָד סוּף שִׁיעֲלִימוּ בְּדַבְרִים הַרְבֵּה, אִם הָעֲלִימוּ סִנְהֶדְרִי קִטְנָה סוּף שִׁיעֲלִימוּ סִנְהֶדְרִי
גְּדוֹלָה:

То я обращаю гневный взор Мой на
того человека и на род его, и
истреблю его и всех блудящих по
следам его, чтобы блудно ходить за
Молохом, из среды народа их.

וְאִשׁוֹי אֲנָא יֵת רוֹגְזִי בְּגִבְרָא הַהוּא וּבְסַעֲדוֹהִי וְאִשְׁיָצִי
יֵתָהּ וְיֵת כָּל דְּטָעָן בְּתַרְוָהִי לְמַטְעִי בְּתַר מוֹלֶךְ מְגוֹ
עֲמָהוֹן

5 וְשִׁמְתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי

אֹתוֹ וְאֵת | כָּל־הַזָּנִים אַחֲרָיו לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְרֵב

עִמָּם:

Rashi

וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ. אָמַר ר' שְׁמַעוֹן וְכִי מִשְׁפַּחָה מַה חֲטָאָה, אֲלֵא לְלַמְדָּךְ שֶׁאֵין לָךְ מִשְׁפַּחָה שִׁישׁ בָּהּ מוֹכֵס שֶׁאֵין כּוֹלֵם מוֹכֵסִין, שְׁכוֹלֵם
מִחֲפִין עָלָיו (שְׁבוּעוֹת לט):

וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ. לְמַה נֶּאֱמַר, לְפִי שֶׁנֶּאֱמַר וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ, יָכוֹל יִהְיֶה כָּל הַמִּשְׁפַּחָה בִּהְכָרַת, תִּלְמוּד לֹאמַר אֹתוֹ. אֹתוֹ בִּהְכָרַת וְלֹא כָּל
הַמִּשְׁפַּחָה בִּהְכָרַת אֲלֵא בִּיסוּרִין:

לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ. לְרַבּוֹת שֶׁאֵר עֲבוּדַת אֱלִילִים שֶׁעֲבָדָה בְּכַךְ (ת"כ שם טו), וְאִפְּלִי אֵין זֶה עֲבוּדָתָה (סִנְהֶדְרִין סד):

А лице, которое обратится к
вызывателям духов и к прорицателям,
чтобы блудно ходить в след их, — на
то лице обращу Я гневный взор Мой,
и истреблю его из среды народа его.

וְאִנֹּשׁ דִּי יִתְפַּנֵּי בְּתֵר בְּדִין וּדְכוּרֵי לְמַטְעֵי בְּתַרְיָהוֹן
וְאַתָּן יֵת רֹגְזִי בְּאַנְשָׁא הֵהִיא וְאַשִׁיזֵי יְתָה מְגֹ עִמָּה

И так освящайтесь, и будьте святы,
ибо Я Превечный, Бог ваш.

וְתִתְקַדְּשׁוּן וְתִהְיוּן קְדִישִׁין אֲרִי אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵכֶון

soothsayer medium
6 וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־ הָאֲבֹת וְאֶל־ הַיִּדְעָנִים

לְזָנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנִתְּתִי אֶת־פְּנֵי בִנְפֹשׁ הַהוּא וְהִכַּרְתִּי
אֹתוֹ מִקְרֹב עִמּוֹ:

7 וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

Rashi

והתקדשתם. זו פרישות עבודת אלילים:

שישי

И соблюдайте постановления Мои, и
исполняйте их: Я Превечный,
освящающий вас.

וְתִטְרוּן יֵת קִימִי וְתַעֲבְדוּן יְתָהוֹן אֲנָא יְיָ מְקַדְּשָׁכֶון

И всякий, кто будет поносить отца
своего или мать свою, да будет предан
смерти; отца своего или мать свою
поносил он, кровь его на нем.

אֲרִי גִבֵּר גִּבֵּר דִּי יָלוּט יֵת אָבוּהִי וְיֵת אִמָּה אֶתְקַטְּלָא
יִתְקַטְּל אָבוּהִי וְאִמָּה לֹט קַטְלָא חֵיב

8 וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה

מְקַדְּשָׁכֶם:

9 כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוּמָת

אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל דָּמִיו בּוֹ:

Rashi

אביו ואמו קלל. לרבות לאחר מיתה (שם פרק ט, ג. — סנהדרין פה:):

דמיו בו. זו סקילה, וכן כל מקום שנאמר דמיו בו, דמיהם בהם, ולמדנו מאוב וידעוני שנאמר בהם באבן ירגמו אותם דמיהם בהם (שם סו.), ופשוטו של מקרא, כמו דמו בראשו (יהושע ב, יט), אין נענש על מיתתו, אלא הוא, שהוא גרם לעצמו שיהרג:

И всякий, кто будет

прелюбодействовать с женою

замужнею, кто будет

прелюбодействовать с женою

ближнего своего, — смерти да

преданы будут прелюбодей и

прелюбодейка.

to commit
adultery

10 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף

אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ מוֹת־יוֹמָת הַנָּאֵף וְהַנָּאֶפֶת:

וְגִבּוֹר דִּי יְגוּף יֵת אֶתְת גִּבּוֹר דִּי יְגוּף יֵת אֶתְת חֲבֵרָה

אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְל גִּיפָא וְגִיפָתָא

Rashi

ואיש. פרט לקטן:

אשר ינאף את אשת איש. פרט לאשת קטן (קידושין יט. סנהדרין נב:), למדנו שאין לקטן קידושין, ועל איזו אשת איש חייבתי לך:

אשר ינאף את אשת רעהו. פרט לאשת עובדי גילולים, למדנו שאין קידושין לעובדי גילולים:

מות יומת הנאף והנאופת. כל מיתה האמורה בתורה סתם, אינה אלא חנק:

И всякий, кто ляжет с женою отца

своего, — срамоту отца своего

обнажил он, — оба они да будут

преданы смерти, кровь их на них.

11 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו עֲרוֹת אָבִיו גִּלָּה

מוֹת־יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיהֶם בָּם:

וְגִבּוֹר דִּי יִשְׁכּוּב עִם אֶתְת אָבוּהִי עֲרִיתָא דְאָבוּהִי גִלִּי

אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְלוּ תְרוּיָהוֹן קְטָלָא חֲבִין

И всякий, кто ляжет с невесткою

своею, — оба они да будут преданы

смерти, беспутство сделали они,

кровь их на них.

12 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלְתּוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תָּבַל

עָשׂוֹ דְּמִיהֶם בָּם:

וְגִבּוֹר דִּי יִשְׁכּוּב יֵת כַּלְתָּה אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְלוּ תְרוּיָהוֹן

תָּבַל עֲבָדוֹ קְטָלָא חֲבִין

Rashi

תבל עשו. גנאי. לישנא אחרינא מבלבלין זרע האב בזרע הבן:

И всякий, кто ляжет с мущиною, как
ложатся с женщиною, — мерзость
сделали они оба, да будут преданы
смерти, кровь их на них.

וגבר די ישפוב ית דכורא משכבי אתתא תועבתא
עבדו תרויהון אתקטלא יתקטלון קטלא חיבין

13 ואיש אשר ישכב את־זכר משכבי אשה תועבה עשו

שניהם מות יומתו דמיהם בם:

Rashi

משכבי אשה. מכניס כמכחול בשפופרת (עי' סנהדרין נה.):

И всякий, кто возьмет себе жену и
мать её, — распутство это, в огне да
сожгут его и их, чтобы не было блуда
среди вас.

וגבר די יסב ית אתתא וית אמה עצת חטאין היא
בנורא יוקדון יתה ויתתהו ולא תהי עצת חטאין ביניכון

14 ואיש אשר יקח את־אשה ואת־אמה ^{a plan} זמה הוא

באש ישרפו אתו ואתהו ולא־תהיה זמה בתוכם:

Rashi

ישרפו אתו ואתהו. אי אתה יכול לומר אשתו הראשונה ישרפו, שהרי נשאה בהיתר ולא נאסרה עליו, אלא אשה ואמה
הכתובין כאן שתיהן לאיסור, שנשא את חמותו ואמה (סנהדרין עו:). ויש מרבותינו שאומרים (שם) אין כאן אלא חמותו, ומהו
אתהו, את אחת מהן, ולשון יוני הוא הן אחת:

И всякий, кто будет иметь соитие со
скотиною, да будет предан смерти, и
скотину убейте.

וגבר די יתן שכבתה בבעירא אתקטלא יתקטל וית
בעירא תקטלון

15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ^{a lying with}

ואת־הבהמה תהרגו:

Rashi

ואת הבהמה תהרגו. אם אדם חטא בהמה מה חטאה, אלא מפני שבאה לאדם תקלה על ידה, לפיכך אמר הכתוב תסקל. קל
וחומר לאדם שיודע להבחין בין טוב לרע וגורם רעה לחבירו לעבור עבירה. כיוצא בדבר אתה אומר אבד תאבדון את כל
המקמות (דברים יב, ב), הרי דברים קל וחומר ומה אילנות שאינן רואין ואינן שומעין על שבאת תקלה על ידם אמרה תורה
השחת, שרף וכלה, המטה את חבירו מדרך חיים לדרכי מיתה, על אחת כמה וכמה:

И женщина, которая приблизится к
какой либо скотине, чтобы
совокупиться с нею, — убей женщину
и скотину, смерти да будут они
преданы, кровь их на них.

וְאִתָּהּ דִּי תִקְרַב לְכָל בְּעִירָא לְמִשְׁלַט בֵּה וְתִקְטֹל יֵת
אִתָּהּ וְיֵת בְּעִירָא אִתְקַטְלָא יִתְקַטְלוּן קַטְלָא חִיבִין

И всякий, кто возьмет себе сестру
свою, дочь отца своего или дочь
матери своей, и он увидит срамоту её,
и она увидит срамоту его, — разврат
это: да будут они истреблены пред
глазами сынов народа своего; срамоту
сестры своей обнажил он, вину свою
понесет он.

וְגִבֹר דִּי יִסֵּב יֵת אֶחָתָה בֵּת אָבוּהִי אוֹ בֵּת אִמָּה וְיִחְזִי
יֵת עֲרִיתָהּ וְהִיא תִחְזִי יֵת עֲרִיתָהּ קִלְנָא הוּא וְיִשְׁתַּיְצוּן
לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּהוֹן עֲרִית אֶחָתָה גְּלִי חוֹבָה יִקְבֹּל

И всякий, кто ляжет с женщиною
страдающею, и обнажит срамоту её,
— он открыл исток её, и она
обнажила исток кровей своих, — да
будут истреблены оба они из среды
народа своего.

to squat or
lie out flat

16 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל-כָּל-בְּהֶמְהָ לְרִבְעָה אֹתָהּ

וְהִרְגֹתָ אֶת-הָאִשָּׁה וְאֶת-הַבְּהֶמָּה מוֹת יוּמָתוֹ דְּמִיָּהֶם

בָּם:

17 וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִקַּח אֶת-אָחֳתוֹ בֵּת-אָבִיו אוֹ בֵּת-אִמּוֹ וְרָאָהּ

אֶת-עֲרוּתָהּ וְהִיא-תִּרְאֶה אֶת-עֲרוּתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ

לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֲרוֹת אֶחָתָה גְּלוּ עוֹנֵוּ יִשָּׂא:

Rashi

חסד הוא. לשון ארמי חרפה (בראשית לד, יד), חסודא. ומדרשו (סנהדרין נח:): אם תאמר קין נשא אחותו, חסד עשה המקום
לבנות עולמו ממנו, שנאמר עולם חסד יבנה (תהלים פט, ג):

sick

18 וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב אֶת-אִשָּׁה דָּוָה וְגִלָּהּ

to be bare

source

אֶת-עֲרוּתָהּ אֶת-מְקַרְהָ הָעֵרָה וְהִיא גִלְתָּהּ

אֶת-מְקוֹר דְּמִיָּהּ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עַמָּם:

וּגְבֵר דִּי יִשְׁכּוּב יֵת אֶתְתָּא סוֹאֲבָתָא וַיְגַלֵּי יֵת עֲרִיתָהּ יֵת קָלְנָה גְּלִי וְהִיא תְּגַלֵּי יֵת סוֹאֲבָתָא דְּמָהָא וַיִּשְׁתַּיְצוּן תְּרוּיָהוֹן
מְגוּ עֲמָהוֹן

Rashi

הערה. גלה, וכן כל לשון ערוה גלוי הוא, והוי"ו יורדת בתיבה לשם דבר, כמו זעוה, מגזרת וְלֹא קָם וְלֹא זָע (אסתר ה, ט), וכן אחוה מגזרת אח. והערה זו נחלקו בה רבותינו, (יבמות נה:): יש אומרים זו נשיקת שמש, ויש אומרים זו הכנסת עטרה:

И срамоты сестры матери твоей и
сестры отца твоего не обнажай: ибо
таковой обнажает единокровную
свою, вину свою понесут они.

19 וְעֲרוֹת אָחוֹת אִמִּךָ וְאָחוֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה כִּי

אֶת־שְׂאֵרוֹ הָעֵרָה עִנָּם יִשְׂאוּ:

וְעֲרִית אַחַת אִמְךָ וְאַחַת אָבוֹךָ לֹא תִגְלִי אֲרִי יֵת
קָרִיבָה גְּלִי חוֹבָהָן יִקְבְּלוּן

Rashi

וערות אחות אמן. שנה הכתוב באזהרתן, לומר, שהזהר עליהן בין על אחות אביו ואמו מן האב, בין על אחיותיהן מן האם (שם נד:), אבל ערות אשת אחי אביו לא הוזהר אלא על אשת אחי אביו מן האב:

И всякий, кто ляжет с теткою своею,
— срамоту дяди своего обнажил он,
грех свой понесут они, бездетными
умрут.

20 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־^{an aunt} דָּדָתוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גִּלָּה

חֲטָאָם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוֹ:^{childless}

וּגְבֵר דִּי יִשְׁכּוּב יֵת אֶתְתָּא אַח אָבוּהִי עֲרִית אַח אָבוּהִי
גְּלִי חוֹבָהָן יִקְבְּלוּן בְּלֹא וְלֹד יָמוּתוּן

Rashi

אשר ישכב את דדתו. המקרא הזה בא ללמד על כרת האמור למעלה, שהוא בעונש הליכת ערירי:

ערירים. כתרגומו בְּלֹא וְלֹד, ודומה לו וְאֶנְכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי (בראשית טו, ב), יש לו בנים קוברו, אין לו נים מת בלא בנים, לכך שָׁנָה בשני מקראות אלו, ערירים ימותו, ערירים יהיו, ערירים ימותו אם יהיו לו בשעת עבירה, לא יהיו לו כשימותו, לפי שקוברו בחייו, ערירים יהיו, שאם אין לו בשעת עבירה יהיה כל ימיו כמו שהוא עכשיו (יבמות נה:).

И всякий, кто возьмет себе жену
брата своего, — отвратительно это,
срамоту брата своего обнажил он,
бездетны будут они.

וְגִבֹּר דִּי יִסֵּב יֵת אֶתֶת אַחוּהִי מִרְחָקָא הִיא עֲרִיתָא
דְּאַחוּהִי גְלִי בְּלֵא וְלֹד יִהְיוּ

21 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אָחִיו נָדָה ^{properly} הוּא עֲרוֹת
אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ:

Rashi

נדה הוא. השכיבה הזאת מנודה היא ומאוסה. ורבותינו דרשו (שם נד:) לאסור העראה בה כנדה שהעראה מפורשת בה את מקורה הערה:

И так соблюдайте постановления
Мои и законы Мои, и исполняйте их,
и не изрыгнет вас земля, в которую Я
введу вас, чтобы жить в ней.

וְתִטְרוּן יֵת כָּל קִימִי וְיֵת כָּל דִּינִי וְתַעֲבֹדוּן יִתְהוֹן וְלֹא
תִרְוֹקוּן יִתְכוֹן אֶרְעָא דִּי אֲנָא מְעִיל יִתְכוֹן תַּמָּן לְמַתָּב
בָּהּ

22 וּשְׁמִרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־ תִקְיֹא ^{to vomit} אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם
שְׁמָה לְשֹׁכֵת בָּהּ:

שביעי

И не ходите по установлениям
народа, который Я изгоняю от вас,
ибо все это делали они, и Я
возгнушался ими,

וְלֹא תִהְיוּ כְּעַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי
אֲנִי יֵת כָּל אֱלֹהִים עֲבָדוּ וְרָחִיק מִימִרִי יִתְהוֹן

23 וְלֹא תִלְכוּ בְּחֻקֹּת הָגוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי
אֲנִי יֵת כָּל אֱלֹהִים עֲשׂוּ וְאֶקֶץ <sup>to be
disgusted
or anxious</sup> בָּם:

Rashi

ואקץ. לשון מיאוס, כמו קצתי בְּחַיִּי (בראשית כז, מו), כאדם שהוא קץ במזונו:

И сказал вам: вы будете наследовать
землю их, и Я отдаю ее вам, чтобы
наследовать ее, землю, текущую
молоком и медом: Я Превечный, Бог
ваш, который отделил вас от народов.

וְאָמַרְתִּי לָכֵן אֶתּוֹן תִּירְשׁוּן יֵת אֶרְעָהוֹן וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה
לָכֵן לְמִירַת יֵתָה אֶרְעָא עֲבָדָא חֶלֶב וּדְבַשׁ אֲנִי יי
אֱלֹהֵכֹן דִּי אֶפְרָשִׁית יִתְכֹּן מִן עַמְמֵי

И различайте между скотом чистым
и нечистым, и между птицею
нечистою и чистою, и не оскверняйте
себя скотом и птицею и всем, что
ползает по земле, — каковых отделил
Я ради вас, признав нечистыми.

וְתַפְרְשׁוּן בֵּין בְּעִירָא דְכִיָּא לְמִסְאָבָא וּבֵין עוֹפָא
מִסְאָבָא לְדְכִי וְלֹא תִשְׁקָצוּן יֵת נִפְשָׁתִיכֹן בְּבְעִירָא
וּבְעוֹפָא וּבְכָל דִּי תִרְחַשׁ אֶרְעָא דִּי אֶפְרָשִׁית לָכֵן
לְסָאָבָא

Rashi
והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה. אין צריך לומר בין פרה לחמור, שהרי מובדלין ונכרין הם, אלא בין טהורה לך
לטמאה בין שנשחט רובו של סימן, לנשחט חציו, וכמה בין רובו לחציו מלא שעה:
אשר הבדלתי לכם לטמא. לאסור:

И будьте Мне святы, ибо свят Я,
Превечный, и отделил Я вас от
народов, чтобы вы принадлежали
Мне.

וְתִהְיוּן קְדָמִי קְדִישִׁין אֲרִי קְדִישׁ אֲנִי יי וְאֶפְרָשִׁית יִתְכֹּן
מִן עַמְמֵיָא לְמַהוּי פְּלִחִין קְדָמִי

24 וְאָמַר לָכֵם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדָמָתְכֶם וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לָכֶם
לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים:
to divide

25 וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף
הַטָּמֵא לַטְּהוֹר וְלֹא־תִשְׁקָצוּן אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְחַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי
לָכֶם לַטְּמָא:
to be filthy
properly

26 וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאֲבָדַל אֶתְכֶם
מִן־הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי:

Rashi

ואבדל אתכם מן העמים להיות לי. אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאו, אתם של נבוכדנצר וחביריו, רבי אלעזר בן עזריה אומר מנין שלא יאמר אדם, נפשי קצה בבשר חזיר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשי, ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי, תלמוד לומר ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, שתהא הבדלתכם מהם לשמי, פורש מן העבירה ומקבל עליו עול מלכות שמים:

И когда кто из них, мущина или
 женщина, будет вызывателем духов
 или прорицателем, да будут они
 преданы смерти, камнями пусть
 побьют их, кровь их на них.

27 וְאִישׁ אִוְ-אִשָּׁה פִּי־יְהִיָּה בָהֶם
 אוּ אִוְב אִוְ יִדְעֲנִי
 soothsayer medium
 מוֹת יוֹמְתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם: (פ)
 to cast together

וְגֵבֶר אוּ אֶתְתָּא אָרִי יְהִי בְהוֹן בְּדִין אוּ דְכוּרוּ אֶתְקַטְלָא
 יִתְקַטְלוּ בְּאֶבְנָא יִרְגְּמוּ יִתְהוֹן קְטָלָא חִיבִין

Rashi

כי יהיה בהם אוב וגו'. כאן נאמר בהם מיתה, ולמעלה כרת, עדים והתראה בסקילה, מזיד בלא התראה בהכרת, ושגגתם חטאת, וכן בכל חייבי מיתות שנאמר בהם כרת:

הפטרה — יחזקאל

Ezekiel 22:1-19

הפטרה

Moreover the word of the LORD came
 unto me, saying:

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

'Now, thou, son of man, wilt thou judge,
 wilt thou judge the bloody city? then
 cause her to know all her abominations.

2 וְאַתָּה בֶן־אָדָם הֲתִשְׁפֹּט הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר הַדָּמִים

וְהוֹדַעְתָּהּ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ:

And thou shalt say: Thus saith the Lord
GOD: O city that sheddest blood in the
midst of thee, that thy time may come,
and that makest idols unto thyself to
defile thee;

thou art become guilty in thy blood that
thou hast shed, and art defiled in thine
idols which thou hast made; and thou
hast caused thy days to draw near, and
art come even unto thy years; therefore
have I made thee a reproach unto the
nations, and a mocking to all the
countries!

Those that are near, and those that are
far from thee, shall mock thee, thou
defiled of name and full of tumult.

Behold, the princes of Israel, every one
according to his might, have been in
thee to shed blood.

In thee have they made light of father
and mother; in the midst of thee have
they dealt by oppression with the
stranger; in thee have they wronged the
fatherless and the widow.

Thou hast despised My holy things, and
hast profaned My sabbaths.

3 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁפָּכַת דָּם בְּתוֹכָהּ

לָבוֹא עָתָה וַעֲשֵׂתָהּ ^{pill} גְּלוּלִים עָלֶיהָ לְטִמְאָה:

4 בְּדַמְךָ אֲשֶׁר־שָׁפַכְתָּ אֲשַׁמְתָּ וּבְגִלּוּלֶיךָ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ

טִמְאָת וּתְקַרִּיבִי יָמֶיךָ וּתְבוֹא עַד־שְׁנוֹתֶיךָ עַל־פֶּן נִתְתִּיךָ

חֲרָפָה לְגוֹיִם וְקִלְסָה לְכָל־הָאֲרָצוֹת: ^{mockery}

5 הַקְרִבּוֹת וְהִרְחָקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ ^{to} ^{disparage} בְּךָ טִמְאָת הַשֵּׁם

רַבַּת הַמְּהוּמָה: ^{tumult}

6 הִנֵּה נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרָעוֹ הָיוּ בְּךָ לְמַעַן

שָׁפַךְ־דָּם:

7 אָב וָאֵם הִקְלוּ בְּךָ לַגֵּר עָשׂוּ בְעָשָׂק ^{injury} בְּתוֹכְךָ יְתוֹם

וְאַלְמָנָה הוֹנוּ בְּךָ: ^{to rage or} ^{be violent}

8 קִדְּשֵׁי בְּנֵית וְאֵת־שַׁבָּתִי חִלַּלְתָּ:

In thee have been talebearers to shed blood; and in thee they have eaten upon the mountains; in the midst of thee they have committed lewdness.

In thee have they uncovered their fathers' nakedness; in thee have they humbled her that was unclean in her impurity.

And each hath committed abomination with his neighbour's wife; and each hath lewdly defiled his daughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his father's daughter.

In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast taken interest and increase, and thou hast greedily gained of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord GOD.

Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.

Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the LORD have spoken it, and will do it.

And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries; and I will consume thy filthiness out of thee.

9 אֲנִישֵׁי רֵכִיל ^{gossip} הָיוּ בְךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ-דָּם וְאֶל־הָהָרִים
אָכְלוּ בָךְ ^{a plan} זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ:

10 עֲרוֹת־אָב גִּלְה־בֶךְ טִמְאַת הַנָּדָה ^{properly} עֲנוּ-בְךָ:

11 וְאִישׁ | אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלְתּוֹ
טִמְא בְּזִמָּה וְאִישׁ אֶת־אֶחָתוֹ בַּת־אָבִיו עָנָה־בָּךְ:

12 שָׁחַד ^{a donation} לְקַחוּ־בְךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ־דָּם ^{interest on a debt} נָשָׂךְ

וְתִרְבִּית ^{interest} לְקַחַת וּתְבַצְעִי רַעִיף בַּעֲשָׂק וְאֵתִי שָׁכַחַת
נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה:

13 וְהִנֵּה הִכִּיתִי כַּפִּי אֶל־בִּצְעֶךָ אֲשֶׁר עָשִׂית וְעַל־דַּמְךָ
אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ:

14 הִיַּעַמְד לְבָבְךָ אִם־תִּחְזַקְנָה יָדֶיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
אוֹתָךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי:

15 וְהִפִּיצוֹתִי אוֹתָךְ בַּגּוֹיִם וְזָרִיתִיךָ ^{to toss about} בָּאֲרָצוֹת וְהִתְמַתִּי
טִמְאַתָּךְ ^{impure} מִמֶּךָ:

And thou shalt be profaned in thyself,
in the sight of the nations; and thou
shalt know that I am the LORD.'

And the word of the LORD came unto
me, saying:

'Son of man, the house of Israel is
become dross unto Me; all of them are
brass and tin and iron and lead, in the
midst of the furnace; they are the dross
of silver.

Therefore thus saith the Lord GOD:
Because ye are all become dross,
therefore, behold, I will gather you into
the midst of Jerusalem.

16 וְנַחֲלַתְּ בְּךָ לְעֵינֵי גוֹיִם וַיִּדְעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: (פ)

17 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

18 בְּנֹאֲדָם הָיוּ־לִי בֵּית־יִשְׂרָאֵל לִסּוּג ^{dross} [לְסִיג]

כָּלֶם נְחֹשֶׁת וּבָדִיל וּבְרֹזֶל וְעוֹפְרַת בְּתוֹךְ כּוֹר סָגִים כֶּסֶף ^{furnace} ^{lead} ^{tin}

הָיוּ: (ס)

19 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן הָיִיתְּ כָלְכֶם לִסְגִים לָכֵן

הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל־תּוֹךְ יְרוּשָׁלַם: